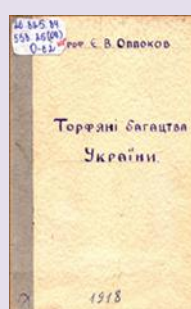
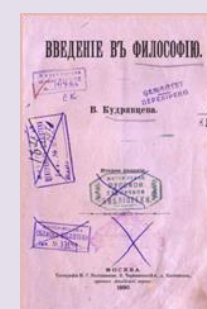

НОВІ ПОВНОТЕКСТОВІ ПУБЛІКАЦІЇ В ЕЛЕКТРОННОМУ ДЕПОЗИТАРІЇ ЛІВО у 2024 році

Джерельні матеріали

ЛИСТИ О. КАНДИБИ ДО Є. ОНАЦЬКОГО (Редакція М. Антоновича)

Нижче публікуємо сім листів д-ра О. Кандиби (О. Ольжича) до проф. Є. Онацького з 1938–40 рр. Листів О. Ольжича збереглося взагалі дуже мало, а всі вони мають найбільше значення для вивчення його життя і діяльності. Торкаються вони в першу чергу праці Культурної Референтури ОУН при Проводі Українських Націоналістів та видавничих планів, що проходили в першу чергу під фірмою «Українського Наукового Інституту в Америці». Цю діяльність очолював д-р Олег Кандиба.

Тезиса та діяльність самого Інституту не вивчені, хоч, напевно, матеріали до цієї теми в архіві О. Непришково-Грановського не бракує. Крім коротких згадок та рецензій на першій (і єдиній) том Збірника дотепер появилася лише одна стаття-спогад на цю тему пож. М. Андрусюка (Український Історик, ч. 49–52, 1976, стор. 116–113). Однак автор статті не мав завчасу згаданого Збірника під рукою і тому не всі його творчітві правильно висвітлені. Він пише, наприклад, що Збірник складався з праць «працьких українських науковців, а з-поза Праги лише мов» (стор. 110). Навіть, якщо під «Прагою» розуміти Чехословаччину, чи т. зв. Протекторат, то й тоді стоїть ніби не виваженість статті Є. Онацького, який жовчав у Італії.

Перелічені плани передбачав друк Збірника УНІ в Америці у столиці Карпатської України, Хусті, де він вже був набраний. Події середини березня 1939 р. примусили О. Кандибу надрукувати збірник ще того ж 1939 року в Празі.

У листах О. Кандиби порушено також інші справи. При УНІ в Америці створено Комісія досліджування доктрини і практики фашизму, а якій Є. Онацькому припала важлива роль, а також заплановано видання Історичного збірника. Збірник, присвячений справам фашизму, мав вийти друком зимку 1939–40, а історичний зимку 1940–41, однак ці видання не здійснили. Весною 1941 р. О. Кандиба виїхав у Генеральну Губернію і цими справами не міг далі належно цікавитися.

Збережені листи це лише частина листування. Перелисувалися вони і перед тим і після того. Вірно, що й ці листи можна буде колись відшукати. До листування додаємо найнеобхідніші примітки. Наприкінці складено шпору подяку «Дослідному Центру Історії «Виграші» при мінесотському університеті (Immigration History Research Center) за перекладання нам архівної копії листів і за довіря їх надрукувати та д-ру Д. Штегирінові за перший лист. Листи друкуємо без жодних змін.

Антонович, М. Недрукована стаття д-ра Олега Кандиби : вступ / М. Антонович // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 126-129. - (Недруковані праці Олега Кандиби)

[Йдеться про недруковану статтю О. Ольжича, написану ним у 1936 році, коли він перебував у Сполучених Штатах Америки. Цю статтю передала у 1970 році пані Е. Лессер. Водночас вона подала декілька пояснень, які автор використав у коментарях].

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/663>

М. Антонович-Рудницька

ІЗ СПОМИНІВ ПРО ОЛЬЖИЧА

У моєму попередньому споміні «Ольжич у молодості» в альманасі *Північне сяєво*, ч. 3, Едмонтон 1987, я пробувала описати індивідуальні особливості його цікавої та комплексованої вдачі та його особистий чар. В той час я належала до найближчого кола Олегових приятелів, де з дівчат ще були Галя та Оля Кушнір і Оксана Косач-Шимановська. Часом бувало, що його приятельські почування до котроїсь із нас ставали більш «романтичними», але ми всі його дуже любили й шилили та, як це влучно підмітила Оля (Маркусь) у своїх спогадах про Олега, якось ніколи в нього не закохувалися. Мабуть його перше взаємне кохання було з американкою, яка приїхала до Праги у складі Гарвардської археологічної експедиції в Югославію. Олег до цієї експедиції приєднався. Та це вже значно пізніші часи...

Десять від 1929 року нас здивувала несподівана поява Олегових віршів у різних журналах, як наприклад, *Літературно-науковий вістник*, *Суботський вістник* та інших. У деяких числах було надруковано один чи два вірші, а у деяких — цілі цикли. Бувши вірною прихильницею всіх Олегових Муз і Грацій, я всі ці вірші перелисувала у зошити і тепер маю рукописні збірники таких поезій, що їх немає в ні яких антологіях. Доти ми знали, що він пише жартівливі, короткі віршечки, якими нас обдаровував при різних нагодах. Але тут раптом з'явилася серйозна творчість, яку зовсім не можна було назвати початковою. Олег був настільки самокритичний, що ніколи не опублікував би — на його думку — нетоварного віршу. Він мав однаково строї вимови до своїх та до чужої поезії. Це вимови виявилися при підготовці до друку першої збірки Ринь. Спочатку Олег сам старанно перелисував усі друковані й недруковані твори, а потім довго радився з зацікавленими тою справою знайомими. Часом було голосування, які вірші варті того, щоб увійти у збірку. Звичайно ми прохали додати ще той чи інший вірш, але Олег був небагатий. Єдиний вплив він зробив, включивши «Ганібал в Італії» на настільки прохання могого брата Марка, але потім він довго сумнівався і нарікав, що того не треба робити.

Збірку Ринь Олег подарував мені з dedicaцією: «Лалі, футболістці і своїй Музі автор», підписавши на мої спортивні зацікавлення.

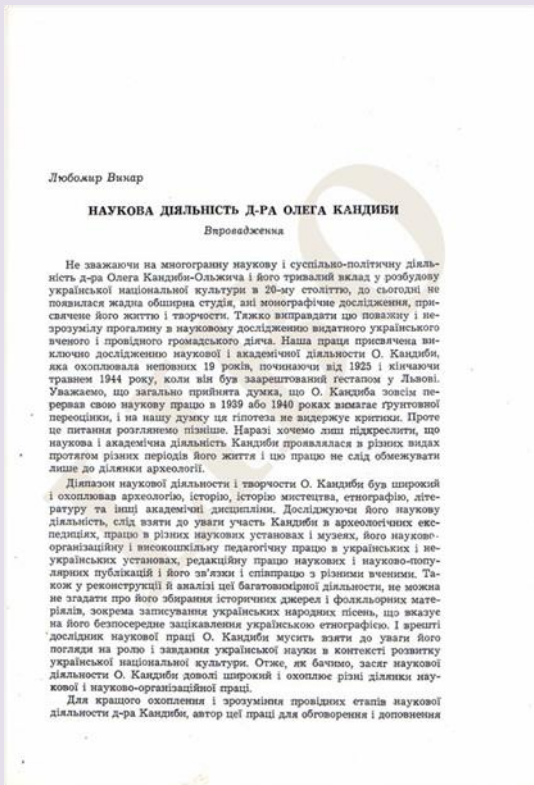
Про Ольжича — поета існує вже досить обширна література. Більші мени авторитетні літературознавці й критики аналізували, інтерпретували та оцінювали його творчість. Навіть любили її під різними

Антонович-Рудницька, М. Із споминів про Ольжича / М. Антонович-Рудницька // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 101-111. - (Спогади)

[Спогади авторки про зустрічі і спілкування з О. Ольжичем в Берліні в 1929-30 роках. Коментарі до віршів О. Ольжича].

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/660>

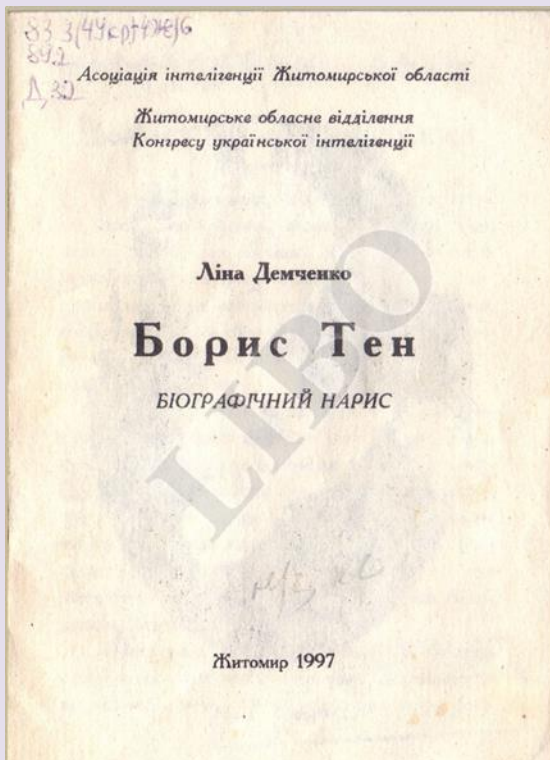

Винар, Любомир. Наукова діяльність д-ра Олега Кандиби : впровадження / Любомир Винар // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 49-74 : портр. - (Пам'яті д-ра О. Кандиби-Ольжича)

Стаття присвячена дослідженню наукової і академічної діяльності Олега Кандиби (О. Ольжича), яка охоплювала неповних 19 років, починаючи від 1925 і закінчуючи травнем 1944 року, коли він був заарештований гестапом у Львові. До статті додаються джерельні матеріали і зміст докторської праці О. Кандиби.

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/650>

Демченко Л. Борис Тен : біопр. нарис / Ліна Демченко. - Житомир : М.А.К., 1997. - 16 с., портр.

[Досліджено біографію найбільш яскравого представника літературного життя Житомира ХХ ст. - Бориса Тена, відомого українського поета-перекладача, автора неперевершених перекладів поем Гомера "Іліада" та "Одісея"].

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/658>

Джерельні матеріали

ЛИСТИ О. КАНДИБИ ДО Є. ОНАЦЬКОГО

(Редакція М. Антоновича)

Нижче публікуємо сім листів д-ра О. Кандиби (О. Ольжича) до проф. Є. Онацького з 1938—40 рр. Листів О. Ольжича збереглося взагалі дуже мало, а всі вони мають неабияке значення для вивчення його життя і діяльності. Торкаючись вони в першу чергу праці Культурної Референтури ОУН при Прем'єрі Українських Націоналістів та видавничих планів, що проводили в першу чергу під фірмою «Українського Наукового Інституту в Америці». Цю діяльність очолював д-р Олег Кандиба.

Теза та діяльність самого Інституту не вивчені, хоч, напевно, матеріала до цієї теми в архіві О. Неприцького-Гризовського не бракує. Крім коротких згадок та рецензій на першій (і єдиній) том Збірника дотепер публікувалися лише одна стаття-спогад на цю тему пок. М. Андрусюка (*Українська Історія*, ч. 49—52, 1976, стор. 110—113). Однак автор статті не мав навіть згаданого Збірника під руками і тому не всі його твердження правдиві. Він пише, наприклад, що Збірок склалися з прямих «прямых українських науковців, а з-поза Праги лише мово» (стор. 116). Навіть, якщо під «Прагою» розуміти Чехословаччину, чи т. зв. Протекторат, то й тоді сюди ніяк не вміщається стаття Є. Онацького, який жив у Гваїлі.

Первісний план передбачав другий Збірок УНІ в Америці у столиці Карпатської України, Хусті, де він вже був зібраний. Події середини березня 1939 р. примусли О. Кандибу надрукувати збірок ще того ж 1939 року в Празі.

У листах О. Кандиби порушено також інші справи. При УНІ в Америці створено Комісію досліджування доктрин і практики фашизму, в якій Є. Онацькому припала важлива роль, а також залучено видання Історичного збірника. Збірок, присвячений справі фашизму, мав вийти друком взимку 1939—40, а історичний збірок 1940—41, однак ці видавничі плани не здійснено. Весною 1941 р. О. Кандиба виїхав у Генеральну Губернію і цими справами не міг далі належно цікавитися.

Збережені листи це лише частина листування. Переписувалися вони і перед тим і після того. Вірно, що й ці листи можна буде колись відшукати. До листування додаємо найважливіші промітки. Напрямки складало ширшу подку «Дослідному Центрові Іміграції» при міністерському університеті (Immigration History Research Center) за переланям на зрештованій копії листів і за доміа їх надрукувати та д-ру Д. Штогрюнові за першим лист. Листи друкуємо без жодних змін.

Кандиба, О. Листи О. Кандиби до Є. Онацького : ред. М. Антоновича / О. Кандиба // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 141-146. - (Джерельні матеріали)

Публікується сім листів д-ра О. Кандиби (О. Ольжича) до професора Є. Онацького з 1938 по 1940 роки. Листів О. Ольжича збереглося взагалі дуже мало, а всі вони мають неабияке значення для вивчення його життя і діяльності.

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/665>

О. Кандиба

ТЕХНІКА ПОСУДИН НА НІЖЦІ В ПАСКОВІЙ КЕРАМІЦІ

Від редакції: Цю працю написав д-р Олег Кандиба в 1935 р. декілька місяців після того, як він брав участь у розкопках культури кам'яної доби в Старчево та їздив і досліджував подібні рештки інших культур у музеях Румунії, Мадярсцини, Югославії та Австрії (1934 р.). Того ж 1935 р. він прочитав цю доповідь на засіданні Історично-філологічного товариства в Празі.

У такій діяльності як археологія 50 років — надто довгий період часу і мені, що працює з передісторії О. Кандиби за цей час дещо застаріли. Все ж таки саме в дослідженні техніки скрупулятивна метода дослідника лишилася триваліший слід, ніж у його підсумкових статтях.

Тому ми й вирішили надрукувати цю розвідку О. Кандиби, яка дотепер лишилася в рукописі. Рукопис не виводить чіткий, отже деякі місця лишилися невідчитані. Крім того, читачки цю статтю, О. Кандиба додав усю цілий ряд проміток і поновив. Все ж таки для майбутнього дослідника наукової епідемії О. Кандиби і ця праця має своє значення. (Пасковою керамікою О. Кандиба називав неолітичну «Вандігетанік».)

Широко дякуємо пані К. Лазор (колонійній дружині О. Кандиби) за дозвіл надрукувати цей рукопис у нашому журналі.

*

Посудина на ніжці є однією з характеристичних форм неолітичної паскової кераміки від середньоєвропейської рессенської групи до українського Трипілля, Болгарії і Дніпін. Посудини на ніжці відмінюються у своїх формах від конічної миски до профільованих банчиків. Сама ніжка може бути тільки незначними кілками або заступати в формі струнного дзвонуватого підставця, виступаючи ліній, при чім в обох випадках ніжка може бути горючою або масивною.

(З мисками на ніжці стоять у зв'язку під оглядом зовнішньої профілювання теж особливі високі підстави севітропольської та молдавської мискової кераміки та так званої (нічкітська миска) української).

Цей причинок ставить собі завдання розглянути деякий матеріал паскової кераміки з Південно-Східної Європи під оглядом техніки посудини на ніжці, що може кинути світло теж на питання спорідненості окремих форм та груп (подунайського неоліту).

Кандиба, О. Техніка посудин на ніжці в пасковій кераміці / О. Кандиба // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 136-140. - (Недруковані праці Олега Кандиби)

Цю працю д-р Олег Кандиба написав в 1935 році після того, як він брав участь у розкопках культури кам'яної доби в Старчево та їздив і досліджував подібні рештки інших культур у музеях Румунії, Мадярсцини, Югославії та Австрії (1934 р.). Того ж року він прочитав цю доповідь на засіданні Історично-філологічного товариства в Празі.

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/664>

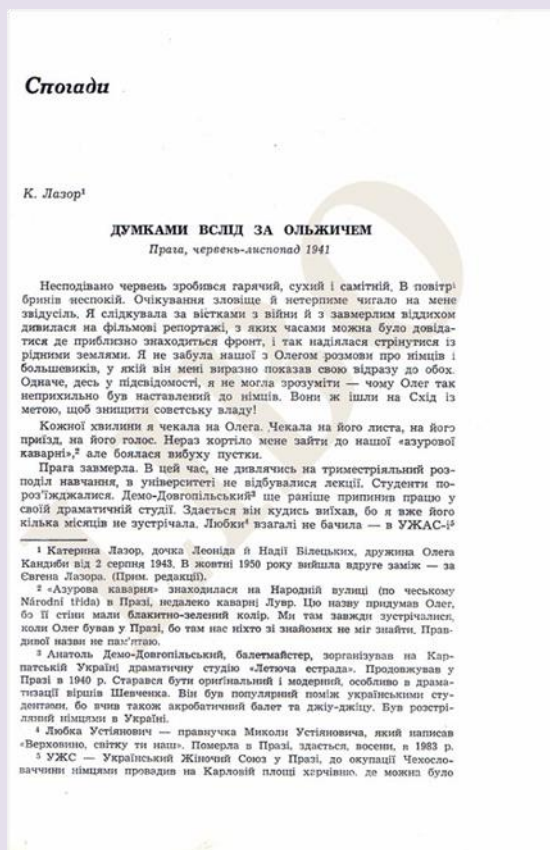

Кудрявцев, Виктор Дмитриевич (1828 - 1891).
Введение в философию / В. Кудрявцев. - Второе издание. - Москва : Типография М. Г. Волчанинова..., 1890. - 62 с. - Библиогр. в подстрочном примеч.

[Преподаватель Московской духовной академии Виктор Дмитриевич Кудрявцев-Платонов (1828-1891) оставил заметный след в истории философской мысли в России. Он основатель "системы трансцендентального монизма", один из продолжателей традиции школы теистической философии, заложенной Ф. А. Голубинским. Цель этой работы - ввести начинающего изучать курс богословских наук в философию. Автор говорит о различных определениях философии, о ее взаимоотношениях с другими науками (прежде всего с "положительным знанием"), об особенностях ее

методологии, структуре философского знания и отношении философии к религии].

Електронне посилання на документ: <http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/666>

Лазор, Катерина. Думками вслід за Ольжичем : Прага, червень-листопад 1941 / Катерина Лазор // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 91-100. - (Пам'яті Д-ра О. Кандиби-Ольжича)

[Спогади автора про нашого земляка-політичного діяча, поета, археолога О. Ольжича. У погадах згадується Житомир].

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/657>

Томас Лапичак

ЯК ЗГИНУВ ОЛЕГ КАНДИБА-ОЛЬЖИЧ

В той час, коли привели до бункру (в'язниці) в концентраційному таборі Саксенгаузен О. Кандиба-Ольжича, мене вже в ньому не було. Ще в січні 1944 р., 15-за переворотом бункру та потреби ліжарів в самому лагері команда лагеру рішила перевести мене з в'язниці до загального табору, де призначено мене на працю в ревірі (шпиталі). Після шестимісячного побуту (від серпня 1943 до січня 1944) на строгій ізоляції, в садибній камері, без дозволу два місяці на прохід, читання і кореспонденцію, таке перевезення для мене було дійсном щастям. Я міг працювати в своїйму фаху, нести співтоваришам і спів'язням допомогу і повернути знову в товариство людей, якого я не мав від 14 місяців.

Того самого дня, коли мене завільнено з бункра, Гапттштергайстат прислав до бункру нових в'язнів. Усі мої знайомі: інж. Бойдурик, інж. Др. Андриєвський, М. Мушанський, К. Мельник. Серед них Голова Проводу Українських Націоналістів полк. А. Мельник. Раніше вже були в бункрі від 1942 р., С. Бандера, Я. Стецько, В. Стасів, І. Габрусович (що там і вмер літом 1944 р.), Р. Ільницький — з балцерівців, мій друг і товариш від першого дня арешту са. п. Володимир Кок, проф. С. Ойцідкий, О. Штуль, — члени ОУН і отаман Бульба. Бункер мав, можна сказати, домінуючий український характер. Крім українців були там численні чужинці: польський генерал Бор-Ровельський — творець і командант АК, спокон з Люблина Гораль, ад'ютант маршала Пласудського кап. Кунцевіч (аліас Якубець), лотиський міністр оборони ген. Дамбітис, б. французький міністр зак. справ Рібо, провідник румунських легіонарів Горія Сіма, ад'ютант Гесса, б. прем'єр-міністрів Люгер, сестричок Малюта, званій там потужарно Гріша і інші.

Працюючи на ревірі, я старався усіма засобами піддержувати зв'язок з товаришами і знайомими в бункрі. Часом це було можливе через послугачів, (а були це солідні і чесні люди), що працювали в бункрі, а почасти приходили до лагеру. Часом через самих в'язнів, яких приводили до ревіру на лікування. Пригадую, наприклад, випадок, коли мене кликали два рази до консультації у Яр. Стецька і при тій нагоді можна було довідатися про новинки і життя товаришів з бункру.

З початком червня довідався я, що до бункру привели О. Кандибу-Ольжича. Справу його він той же самий обергруппенферер Міллер, що він і нашу справу, а пересудували знані добре всім українським політ. в'язням балтійський німець Вірзін і берлінчик Шулце.

Лапичак, Тома. Як згинув Олег Кандиба-Ольжич / Тома Лапичак // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 119-122. - (Смерть Олега Кандиби-Ольжича)

[Автор статті, який перебував в тому ж концентраційному таборі, що і О. Ольжич розповідає, що йому відомо про смерть О. Ольжича-Кандиби, яка сталася 10 червня 1944 року].

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/661>

В. Маруняк

КУЛЬТУРНА РЕФЕРЕНТУРА ПУН В РОКАХ 1937—1942

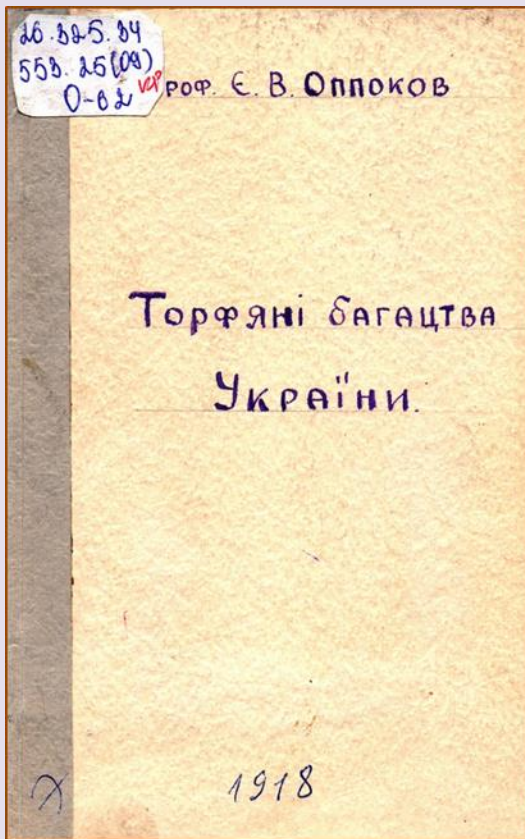
Культурна Референтура ПУН становила ту ділянку трирозмірної діяльності О. Ольжича-Кандиби-Карпача (наука, поезія, політика), в якій він зарекомендував себе в роки 1937—1942 рр. в основі складалися прагнення, що в усьому іншому галузях його діяльності: в науці або галузях мистецтва (наука, поезія), або основних ідеях організаційних авантюристичних рухів. Цілість його справлялося звичайно, почасти для його організаційних думок — залучалися Культурна Референтура. Так його застрахали були, бо роки Ольжича в політиці на Карпатській Україні в 1934—1939 рр., на чорній лінії тваринно-класового організаційного виробництва, звідки з основною до культурно-мистецької і політико-організаційної діяльності. Перше, що необхідно знати, який вигляд мав культурна референтура ПУН. На відомому конгресі ОУН в 1939 р. культурна референтура не виробилася, бо зазначена в конгресі П значною мірою збалансована з організаційно-політичними референтурами (політичними і організаційними), залучалися мислячі тож з конгресу культурна референтура ПУН. Цілість в 1937 р. поля. Кандиби, звідки до життя Культурна Референтура як інституційна дія, що мала на завдання оформити суцільну основу діяння ОУН, виступала в філософсько-політичній функції, визначила план праці і черговість завдань на довгий період і — головне — завдала допомоги біду для її діяльності. Завдання не були легкі, утруднені — це навіть у порівнянні з відповідно-політичними референтурами — це навіть у порівнянні з відповідно-політичними референтурами. Усі ці завдання українська культурна референтура ПУН, в якій перебувало українська культурна референтура ПУН, яка організувала тоді політично-економічних людей. Не були легкі тому, що філософсько-політичній діяльності українських землях в Україні створювалися з новими застереженнями до відповідного стану. Усі ці завдання виступали як окрема культурна референтура ПУН. Перше, що завдалася біду зробити, це виконати філософсько-політичній основі культурно-політичній референтури, Ольжича покликав фундаментали для дії Культурної Референтури у статті «В авангарді

Маруняк, В. Культурна Референтура ПУН в роках 1937-1942 / В. Маруняк // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 75-80. - (Пам'яті Д-ра О. Кандиби-Ольжича)

Культурна Референтура ПУН становила ту ділянку трирозмірної діяльності О. Ольжича-Кандиби (наука, поезія, політика), в якій він протягом 1937-1942 рр. виявив себе всебічно. Ольжич був взагалі першим культурним референтом ПУН. Центром Культурної Референтури ПУН була Прага.

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/651>

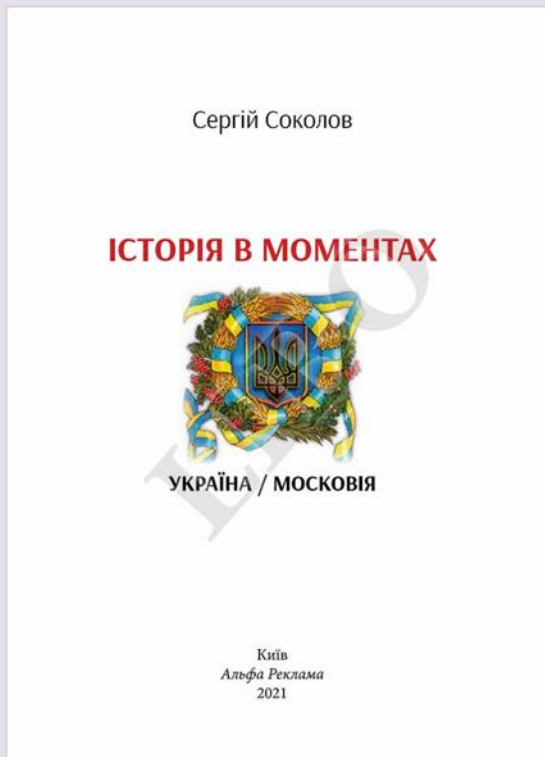

Оппоков, Євгеній Володимирович (1869 - 1938).
Торф'яні багатства України / Проф. Є. В. Оппоков. -
Київ : Вид-во "Праця". - [3], 4-30 с. - Бібліогр. в
підрядковій прим.

[Замітки про болотища України далеко не вичерпують собою всіх її торф'яних багатств, особливо на Волині і Чернігівщині].

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/653>

Соколов, Сергій Валентинович. Історія в
моментах. Україна/московія [Електронний ресурс]
/ Сергій Соколов ; [упоряд. С. Соколов]. - Київ :
Зеленський, 2023. - 259, [1] с.

Незвична книжка, матеріал якої спрямований на те, щоб після його прочитання та опрацювання джерел, поданих в кінці книжки, читачі змогли сміливо і повноцінно відповісти на низку запитань.

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/668>

В. П. Стахів

ЯК ЗАГИНУВ О. ОЛЬЖИЧ

Вірзінг у ролі ката

В українській пресі, зокрема в тій, що стоїть під впливами мельниківської ОУН Солідаристів, з'явилося вже багато статей і матеріалів, в яких автори намагалися з'ясувати обставини смерті відомого українського поета О. Ольжича, одностайно провідного політичного діяча, заслуженого науковця, з дійсним іменем д-ра Олега Кандиби.

Ми тут хочемо подати дійсні обставини його останніх днів у нацистському концтаборі Саксенгаузен.

*

Влітку 1944 р. в т. зв. «целленбау», тобто в бараци гострого відокремлення, нацистського табору Саксенгаузен біля Оранієнбургу на північ від Берліну, перебували такі українці: Степан Банцера, Ярослав Стецько, інж. Дмитро Андрієвський, проф. Семен Овчарук, інж. Роман Ільницький, Тарас Боровець, Осип Тюшка, Олег Штуль, Володимир Кок і Михайло Мушкетський. До травня перебував тут ще Іван Габрусевич, що помер у таборовій лікарні 16 травня, 1944 р. до «целленбау» прибули полк. Андрій Мельник і його дружина.

Був понеділок 5 червня. Вранці, як звичайно, в'язнів випустили до спільної умивальні, щоб помити начиння. Повертаючись коридором, я зустрів О. Ольжича. Ми він мене впізнав, не знаю. Він шов рідучим кроком, похмурий, волосся розкуйоводжене. Одногопуті він був у темну блузу, брунатні штани-нікорбокори (тузми), гірські куті черевки. Він йшов з камери ч. 14, де звичайно перебували закуті в кайдани в'язні, призначені на смерть.

Це був єдиний раз, що я бачив Ольжича. Знаю, що нікому з українців українців не довелося його там бачити. За те сусіді, полк. з камери ч. 15, капітан Сжи Кузнеців часто порозуміювався з ним через стіну і вікно. Від нього я знаю деякі подробиці, доповнені власними спостереженнями і почутими поговорами.

Я покликав «середнього поштою» своїх спів'язнів про побут Ольжича і довідався, що в іншій камері-темниці перебуває скотий Костянтин Мельник, що кілька днів тому прибув до «целленбау».

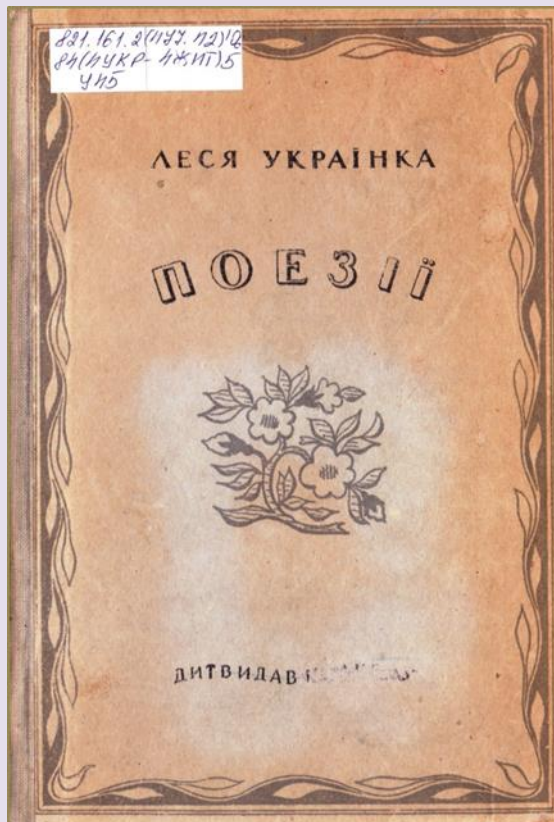
Камера ч. 14 — це темниця із звичайними твердими нарами. До должик були прикріплені тяжкі ланцюги, такі короткі, що закутий в'язень міг тільки сидіти або лежати на зраках. Коли в'язні давали

Стахів, В. П. Як загинув О. Ольжич : Вірзінг у ролі ката / В. П. Стахів // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 123-125. - (Смерть Олега Кандиби-Ольжича)

[Як зазначає автор, в статті подаються дійсні обставини останніх днів О. Ольжича у нацистському концтаборі Саксенгаузен].

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/662>

Українка, Леся. Поезії / Леся Українка. -2-ге вид. - Одеса : Дитвидав, 1938. - 37, [2] с.- (Шкільна бібліотека)

[До збірки ввійшли дитячі поезії української поетеси Лесі Українки].

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/654>

Яків Шумелда

**ЧОМУ ЗАГИНУВ Д-Р ОЛЕГ КАНДИБА-ОЛЬЖИЧ
У КОНЦЕНТРАЦІЙНОМУ ТАБОРІ?**

(Замітки на тлі подій 1938—1939 рр. і сподвигів автора)
Вступ

Література про Ольжича є вже доволі багата. Він — успішний археолог, оригінальний поет і революціонер-підпільник — стоїть твердо і глибоко у трьох ділянках людської діяльності. В усіх трьох він був творчий і продуктивний. Мав він добре і гостре перо. Його писання та суспільна діяльність заставляли інших писати про нього. Але є ще нев'яснені питання в його біографії. До них належить у першу чергу питання: Чому Ольжич загинув у концентраційному таборі Саксенгаузен? Чому не вижив на волю у жермен-вистопці 1944 р., або наприкінці війни, коли сонце волі побачили інші українські в'язні тюрем і концентраційних таборів?

На наші опити колишніх в'язнів німецьких тюрем і концтаборів напередодні закінчення війни та в повенних роках вони свідчили: «у концентраційному таборі було легко згинуть». Ці відповіді можна почути ще й досі. Деякі науковці, які під час другої світової війни сиділи десь у теплих куртках, кажуть: «чому не залишився в ділянці археології або поезії? Дивіться, я живу, бо все своє життя працював виключно у своїй ділянці!»

Чому багатьом нібито розумних людей не бере до уваги, що під час нацистської окупації України загинули сотні українських науковців і письменників, які хотіли працювати лише у своїх професійних галузях. Чому ніхто не загинув з тих, які твердили, що в концентраційному таборі Саксенгаузен було легко згинуть. Були вони непересічними людьми, а Ольжич, член активу ОУН від 1929 року, був лише недовідченим і підпільним науковцем?

Метою цієї статті є вияснити, чому загинув Ольжич, серед яких обставин був заарештований, на тлі яких подій загинув і чому мусів загинути з рук Гестапо.

Особливості арешту і вбивства Ольжича

Гестапо (гаємна державна поліція Райху) піймала д-ра Олега Кандибу у Львові 25-го травня 1944 року. Як виявили негайні розшуки за ним Організаційною Референтурою ПУН, його негайно вивезли

Шумелда, Яків. Чому загинув д-р Олег Кандиба-Ольжич у концентраційному таборі? : замітки на тлі подій 1938-1939 рр. і споминів автора / Яків Шумелда // Український історик : журн. укр. іст. т-ва. - 1985. - N 1/4. - С. 81-90. - (Пам'яті Д-ра О. Кандиби-Ольжича)

Про особливості арешту і загибелі О. Ольжича. На тлі подій 1938-1944 років смерть О. Ольжича у концтаборі Саксенгаузен була закономірним явищем, а не вислідом збігу обставин. В'язнений він мусив загинути від рук нового типу загарбників, які плундрували Україну і хотіли її колонізувати.

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/656>

Вільне слово : асоц. незалеж. журн.. / ред. кол.:
 В. Врублевський та ін. - Житомир :
 Нагалецький Тимур, 2001 - . 2002 г. № 4 (16
 січня)

Електронне посилання на документ:

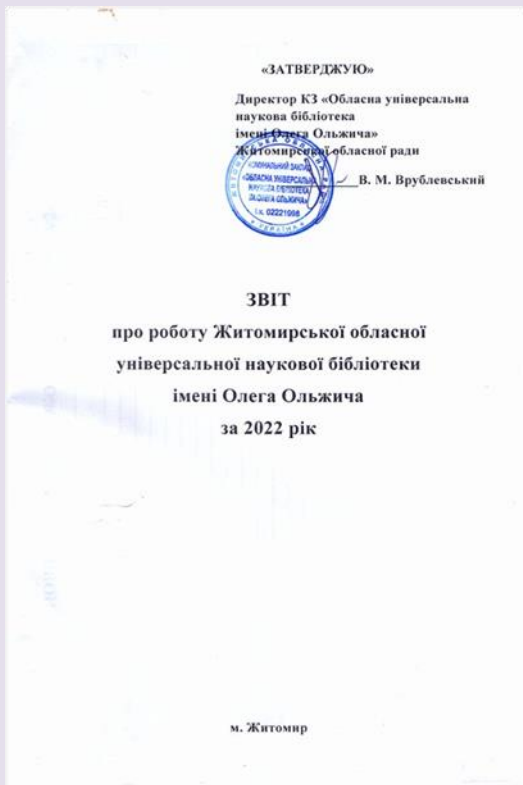
<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/659>

Вільне слово : асоц. незалеж. журн.. / ред. кол.: В.
 Врублевський та ін. - Житомир : Нагалецький
 Тимур, 2001 - . 2002 г. № 5 (23 січня)

Електронне посилання на документ:

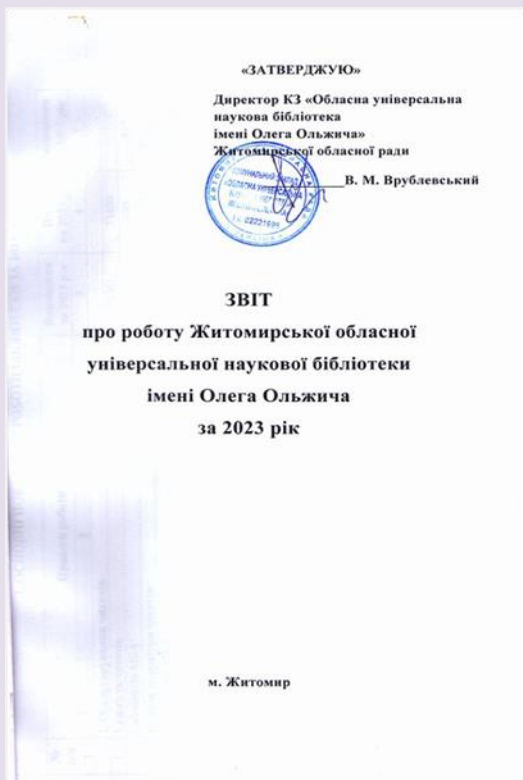
<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/667>

Звіт про роботу Житомирської обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олега Ольжича за 2022 рік / Житомир. обл. універс. наук. б-ка ім. О. Ольжича. - Житомир : ЖОУНБ ім. О. Ольжича, 2023. - 34 с.

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/641>

Звіт про роботу Житомирської обласної універсальної наукової бібліотеки імені Олега Ольжича за 2023 рік / Житомир. обл. універс. наук. б-ка ім. О. Ольжича. - Житомир : ЖОУНБ ім. О. Ольжича, 2024. - 40 с.

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/642>

КЗ «ОБЛАСНА УНІВЕРСАЛЬНА НАУКОВА
БІБЛІОТЕКА ім. О. ОЛЬЖИЧА»
ЖИТОМИРСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ

Календар
знаменних і пам'ятних дат
Житомирщини
на 2024 рік

Житомир-2023

Календар знаменних і пам'ятних дат

Житомирщини... : краєзн. бібліогр. покажч. /
Житомир. обл. універс. наук. б-ка ім. О. Ольжича. -
Житомир : ЖОУНБ ім. О. Ольжича, 2016 - на
2024 рік / уклад. В. В. Білобровець ; біб. ред. В. Н.
Козлова ; ред. Г. Й. Врублевська ; відп. за вип. В. М.
Врублевський. - 2023. - 76 с.

Календар знаменних і пам'ятних дат Житомирщини на 2024 рік, підготовлений обласною універсальною науковою бібліотекою ім. О. Ольжича, надає відомості про визначні події історичного, культурного та громадського життя нашої області, ювілеї видатних діячів науки, культури, історії, які народилися, проживали і працювали на Житомирщині.

Електронне посилання на документ: <http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/643>

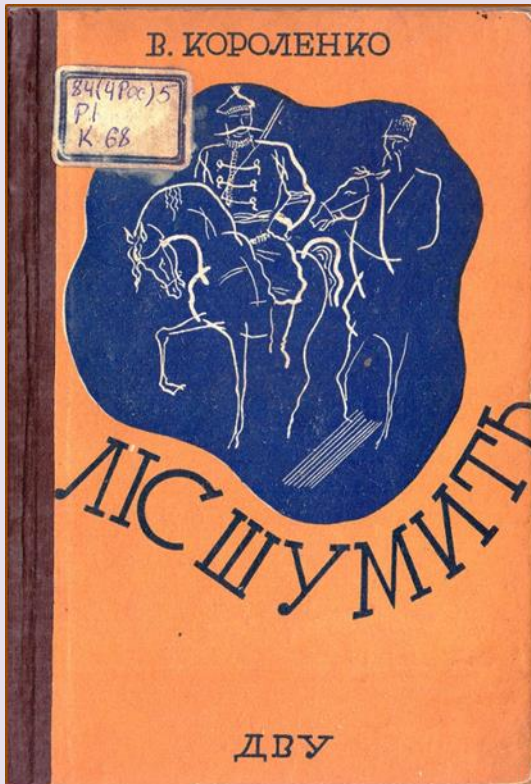

Книга Житомирщини... : анот. каталог вид. : (з
фондів Житомир. обл. універс. наук. б-ки ім. О.
Ольжича) / Житомир. обл. універс. наук. б-ка ім. О.
Ольжича. Від. краєзнавства. - Житомир : ЖОУНБ
ім. О. Ольжича, 2016 - ...2023 / уклад. В. Н. Козлова
; літ. ред. Г. Й. Врублевська ; відп. за вип. В. М.
Врублевський. - 2024. - [41] с.

Анотований каталог "Книга Житомирщини, 2023" інформує читачів про щорічні надходження до фонду Житомирської обласної універсальної наукової бібліотеки ім. О. Ольжича видань, випущених на Житомирщині, а також опублікованих упродовж року за межами області книг місцевих авторів та видань про край. Включено також відомості про книги минулого року, що надійшли до бібліотеки вже після

попереднього випуску каталогу.

Електронне посилання на документ: <http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/655>

Короленко, Володимир Галактіонович. Ліс шумить : поліська легенда / В. Короленко. - Харків : Укрголовліт, 1929. - 30, [1] с. : іл.

[Поліська легенда "Ліс шумить" написана майже казковою манерою і за сюжетом досить банальна: пана убив образений у своїх подружніх почуттях холоп. Але подробиці легенди розроблені чудово; особливо прекрасна картина схвильованого перед бурею лісу].

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/647>

Хірургія дитячого віку = Хирургия детского возраста : наук.-практ. спеціаліз. / ред. О. Г. Котенко. - Київ : Група компаній "Мед Експерт", 2003- . - Виходить щоквартально. 2021. - № 1

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/645>

**Хірургія дитячого віку = Хирургия детского
возраста : наук.-практ. спеціаліз. / ред. О. Г.
Котенко. - Київ : Група компаній "Мед Експерт",
2003- . - Виходить щоквартально. 2021. - № 2**

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/646>

**Хірургія дитячого віку = Хирургия детского
возраста : наук.-практ. спеціаліз. / ред. О. Г.
Котенко. - Київ : Група компаній "Мед Експерт",
2003- . - Виходить щоквартально. 2021. - № 3**

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/648>

Хірургія дитячого віку = Хирургия детского
возраста : наук.-практ. спеціаліз. / ред. О. Г.
Котенко. - Київ : Група компаній "Мед Експерт",
2003- . - Виходить щоквартально. 2021. - № 4

Електронне посилання на документ:

<http://libo.lib.zt.ua/jspui/handle/123456789/649>

Приємного перегляду

Житомирська обласна універсальна наукова бібліотека ім. Олега Ольжича

Depository

LIBO

of Zhytomyr

Укладач: Інна ОСЕВИЧ